

Štampa vsak četrtak
in vsakega petka
v Mariboru
s pošiljanjem na dom
in ostale kraje 4.—
in po listu „2.—
in štiri leta „1.—

Letna cena se pošilja
opredeljeno v tiskarni
na Cesta, kopenske
ulice št. 8. Listi se
pošilja do odprevidi.

Polletni hotel tis-
kovnega društva do-
življa list brez po-
setne naročnine.

SLOVENSKI

GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Posamezni listi dobijo
se v tiskarni in pri
gospodu Novak-u na
velikem trgu po 10 h.

Kakopisli se ne vra-
čajo, neplačani listi
se ne sprejemajo.

Za oznanila se plačuje
od navadne vrstice,
če se natisne enkrat,
po 15 h, dvakrat 25 h,
trikrat 35 h.

Inserati se sprejemajo
do srede opoldne.

Štev. 26.

V Mariboru, dne 30. junija 1904.

Tečaj XXXVIII.

Naše gospodarske razmere.

Na Dunaju izbaja časnik, katerega na-
loga je, pomagati revežem in siromakom.
Imenuje se »Gegen Not und Elend«. Objavil
je meseca aprila članek, v katerem opisuje
»bede ljudij, ki bi radi delali, pa
dela ne dobijo.« K temu članku je po-
slal naš državni poslanec J. Žičkar pojasnilo,
katero je imenovan članek objavil v št. 14
tekočega leta in se glasi v slovenski pre-
stavi tako-le:

K uvodnemu članku »Not und Elend«
(bada in uboštvo) v Vašem cenjenem listu
št. 12, marec 1904, 2. letnik, mi dovolite
nekoliko pripomb.

V omenjenem članku se piše »o bedi
tisoč in tisoč ljudij, ki morajo hoditi od
hiše do hiše, od mesta do mesta, da bi
se z delom pošteno preživeli, a ga ne dobe.«
»Najhujše je gotovo za človeka, če ima voljo
in tudi moč, da bi lahko delal ter se tako
na pošten način preživel, pa ne dobi dela.«
V nadaljevanju tega članka se pravi, da za-
dane krivda vsled teh žalostnih razmer cer-
kev in državo, vlado in ljudstvo,
da, celo človeštvo.

Priznavam, da je po mestih dosti brez-
poselnih ljudij, kateri bi radi delali, pa dela
ne dobe. Kako pride to? Večidel zato, ker
vse beži s kmetov in sicer deloma v tovarne
(fabrike), deloma v rudokope, ali v mesta.
Tukaj se množi število brezposelnih, na de-
zeli pa je tako pomanjkanje delavskih močij,
da ubogi kmet za drago plačilo ne more do-
biti delavcev. Letna in dnevna plačila posl-

so se v zadnjih letih podvojila in potrojila.
In če se poslu ne ugodí v vsakem oziru, pa
reče: »Grem pa v mesto, tam zaslužim go-
tovo dvakrat toliko kot na deželi.« Stanje
kmetov ni samo zato tako slabo, ker so se
davki in doklade tako povišale, ampak veči-
noma zato, ker ni dobiti delavskih močij.
Pogostoma pridejo taki ubežniki iz mesta
zopet domov, največ v veliko žalost svojih
sorodnikov, posebno pa dušnih pastirjev.
Veliko število prej pridnih deklic se vrne iz
mesta domov popolnoma pokvarjenih dušno
in telesno. Dušni pastirji poučujejo in prosijo
mladino, da bi vendar doma ostala, kjer jo
najde pošten zaslužek. Dostikrat to tudi po-
maga, in meni se je prigradilo, da so se de-
klice, ki so bile že na potu v tujino, na moje
prigovarjanje zopet vrstile na svoj dom in mi
bile pozneje za to hvaležne. Vendar je naj-
večkrat ves trud dušnih pastirjev zastonj.
Zato mislim, da je jako krivično, zaradi ve-
likega števila brezposelnih ljudij po mestih
na cerkev vračati krivdo. Ljudje imajo na
kmetih dela dovolj, da se morejo pošteno
preživeti, vendar beže lahkomišljeno z dežele.
Da, celo dobroto bi izkazali kmetskemu pre-
bivalstvu, če bi ostali doma.

Moje mnenje je, da bi predstojniki raz-
nih dobrodelnih društev po mestih dobro
delo storili, če bi bili pri razdelitvi podpor
kolikor mogoče previdni, ter bi delavcem z
dežele, kateri v mestu ne najdejo zaslužka,
odločno prigovarjali, naj se vrnejo domov na
deželo: tam je zanje dela in zaslužka dovolj.
(Seveda to ne velja za brezposelne in po-
trebne, ki so brez lastne krivde zabredli v

žalostne razmere; takim naj se kolikor mo-
goče pomaga.)

Videm na Štajerskem, začetkom
maja 1904.

Josip Žičkar,
dekan, dežel. in drž. poslanec.

Blagoslovljenje zastave ,Bral. društva' na Dobrni.

»Lepšega dne na Dobrni še ni obsevalo
solnce, odkar Dobrna stoji, kakor je bil dan
19. junija.« To je jednoglasna sodba vseh
Dobrnčanov o minoli slavnosti. Priznati mo-
ramo, da ne vemo, kje bi začeli. Vse nam
sili v pero, eden dogodek lepši nego drugi,
ena točka sporeda sijajnejša od druge. Po
nepopisnem obupu sobotne noči, ko so vsled
strašnega viharja okoli polnoči ležali vsi
slavoloki na tleh in je še ob 1/2 4. uri zju-
traj lil dež, zavladao je zatem nepopisno
veselje, ko je dež nehal in se nebo zvedrilo.
V nekaj urah so stali slavoloki vnovič z mo-
gočno zastavo na čelu oznanjujoč, da ima
dan prinesiti nekaj posebnega. Prinesel nam
je predvsem preblogo kumico, prinesel nam
ljube goste od vseh mogočih strani, od blizu
in daleč. Radi bi jih našli, a ni mogoče.
Goste so pozdravljale številne narodne tro-
bojne zastave in slavoloki. Posebno so se
odlikovale hiše: Arličeva, Pušnikova, Štunc-
lova, nadalje občinska in hiša, kjer ima sedež
»Bralno društvo«. Nad vsemi temi je pa pla-
polala zmagovito slovenska trobojnica visoko

Listek.

Ob grajščinski tlaki.

(Slika iz starih časov. — Češki spisal Bohumil Bouška;
prevel L. Vrhovski.)

I.

Bilo je svoje dni na Češkem med ubo-
gim ljudstvom tako gorje, da ubožčki legaje
zvečer k počitku niso vedeli, li bodo zjutraj
še vstali, ali jih morda ne bo pokončal po
noči rdeči plamen s poslopjem in bornim
imetjem vred. Ta je namreč razsajal in uni-
čeval med ljudstvom, da je to gorje bilo
slišati menda do samega — neba. V 18. sto-
letju je tuja vojska opustoševala rodna polja
češka, tirjala od kmetov vsega potrebnega
in kadar ta že ves ubožan ni mogel njene
lakomne zahteve več izpolnjevati, zažigala
mu je strehe nad glavami, da je ubogo
ljudstvo moralo bežati v gozde, ondi živeti
kakor divjačina, samo da si je ohranilo še
borno življenje.

K temu strašnemu zlu, ki ga je priza-
devala tuja vojska, pridružilo pa se je še
neko domače gorje, katero ni nič manj tla-
čilo ubogega seljaka, to je bila namreč
grajščinska robota. Ljudstvo je trpelo neza-
slišano, ali nikogar ni bilo, ki bi se potegnil

zanj proti množici grajščinskih pisarjev,
beričev in njih pomagačev. V gradovih so
imeli priprave nalašč za mučenje onih, ka-
teri bi si izmed ljudstva le drznili nekoliko
godrnjati o nasilstvu in te so bile takšne,
da se je še najtrdovratnejši spokoril, da ga
je pozneje le spomin na muke že spravil v
molk. Pa tudi ta, ki je le po strani med
ljudstvom kaj omenil o tem groznem stanju,
je bil po najetih ogleduhih ovaden beriču,
nikdar ni ostal za to brez — plačila. Prišla
je sobota, kadar so se morali v grajščinski
pisarni zbrati vsi robotniki, da jim je berič
čital za njih imenom njihovo čez teden
storjeno delo — roboto. Gorje, ako je morda
radi česa imel kateri poleg svojega imena
zaznamovano kakšno čaro, glas beriča postal
je mahoma jezen, sledila je nad siromakom
palica ali celo korobač. Kdor pa se je še
kaj več pregrešil, bila mu je kazen sedeti za
več ur na visokem lesenem oslu, katerega
hrbet bil je oster kakor nož.

Večina seljakov videvši to, je delala in
— molčala. Toda vsi se niso mogli tako
premagovati, želeli so pametno zboljšanja
tega stanja. Toda za vsako takšno besedo
so morali v grad, da so tudi oni poskusili
one muke in bolečine.

Seljak Havel sedel je nekega nedeljskega
popoldne doma v hiši za mizo in čital iz

Sv. pisma. To čitanje bila je njegova jedina
tolažba. K tej knjigi se je zatekel in iskal
tolažbe, kadar mu je bilo njegovo stanje
najhujše. Kakor oko v glavi čuval je to
knjigo in za nobeno ceno ne bi je dal od
hiše.

Havel znal je iz nje kaj lepo čitati, pa
tudi razlagati. Zato so pa tudi kaj radi pri-
hajali k njemu sosedi na razvedrenje. Tudi
ti so se nekoliko razveselili, ako se je čitalo
in govorilo kaj veselega, pa še bolj žalovali,
ako je bilo kaj otožnega. Žalibog, bilo je
vedno le zadnjega več, mnogokrat preveč.

Neke nedelje zvečer bilo je zbranih
zopet nekaj sosedov. Ker se je že zmračilo,
užgala je Havelova hiša na mizi malo sve-
tilko.

Zunaj je bilo megleno in nekoliko deže-
valo. Žetev je bila že skoraj prezorela, ali
kmetje je niso mogli še požeti. Prej je bila
robota, da se je poželo grajščinsko polje, še
le za tem je prišla vrsta na kmetsko, domače.
Tako se je godilo vselej in ako je kmet
hotel o pravem času svoje delo opraviti,
moral je to storiti — po noči, kajti po
dnevu moral je delati pri grajščini.

Nekdo za pečjo je vzdihnil. Bil je to
ded, oče seljaka Havela. Starček je že lezel
v osemdeseto leto. Toda do letos je bil še
vedno zdrav kakor riba.

nad toplico. Ko se je razvil veličasten spre-
vod v cerkev s celjsko narodno godbo na
čelu, pripoznal je vsak — rad ali nerad —
da kaj enakega lahko priredi kak trg ali
mesto, za majhen kraj, kakor je Dobrna, je
to naravnost velikansko. Za godbo so stopali
zastopniki »Slov. kršč. soc. zveze« s svojo
prekrasno zastavo, dalje »Celjsko pevsko dru-
štvo«, čegar zastavonoša je vzbujal občno
pozornost s svojo izvirno nošo, zatem mlado
in čilo »Slov. kat. izobr. društvo v Studencih
pri Mariboru« s svojo novo zastavo, za njim
veleblag. kumica gđ. Terezija Goršekova iz
Drešinjvasi. Belo oblečene deklice so nesle
zavito zastavo dobrnskega »Bralnega društva«,
čegar številni udje so bili okrašeni z novimi
društvenimi znamenji. Ko je spreved, ki se
je pomikal med nepreglednimi vrstami do-
mačih in tujih, prikorakal pred veličasten
slavolok z napisom: Naprej zastava Slave!
pozdravila je belo oblečena deklica gđ. ku-
mico v iskrenih besedah. Prizori pri blago-
slovljenju, ki je bilo zunaj cerkve, so bili
naravnost ganljivi. Pred blagoslovom je pred-
sednik društva pozdravil zastopstva raznih
društev, na kar je častni ud, vlč. g. profesor
J. Kardinar iz Celja, blagoslovil novo zastavo.
Po blagoslovu se je vršilo zabijanje žebjev.
Prvi žebelj je zabil preč. g. Kardinar, nato
gđ. kumica, katera je v prisrčnih besedah
pozdravila društvo ter pripela na zastavo
krasen trak. Za njo so se vrstili zastopniki
društev itd. Tajnik dobrnske »Mladenške
zveze«, Matevž Božnik — ob enem zastavo-
noša — zabil je žebelj v imenu »Mladenške
zveze« z geslom: Vse za vero in domovino
ter pripel trak, darovan od »Mladen. zveze«.
Istotako tajnica »Dekliške zveze«. A. Pod-
vršan z geslom: Z Bogom in Marijo za slo-
vensko domovino. Tudi »Dekliška zveza« je
darovala trobojen trak, ki ga je tajnica pri-
pela na zastavo. Nato je zastavonoša dvignil
novo zastavo, da se pozdravi z drugimi za-
stavami, godba je zaigrala »Naprej« in topiči
so grmeli, da se je zemlja tresla pod Dobrno.
Spreved se je zatem pomikal v cerkev, kjer
je bila pridiga in slovesna sv. maša. Pridi-
goval je v izbranih besedah preč. g. profesor
Kardinar, sv. mašo je služil mil. g. kanonik
dr. Koren iz Ljubljane. Po sv. maši vršil se
je spreved nazaj na slavnostni prostor. —
Popoldan ob pol 4 šla so društva z zasta-
vami, godba in neštivilno množico nasproti
»Celjskemu Sokolu«. Voz za vozom je drdral
na Dobrno, nekateri okrašeni z zastavami in
zelenjem, vsi so pa bili polni milih nam
gostov. Ko je prikorakal »Sokol« s svojo
zastavo, pozdravil ga je predsednik društva
povdarjajoč geslo »Sokolovo«: V pesti sila,

v srcu odločnost, v mislih domovina! Odgo-
voril je starosta »Sokola« g. dr. Karlovšek.
Sedaj se je postavil »Sokol« na čelo celemu
sprevodu, na kar se je vršil obhod po Dobrni.
Česte so bile natlačene občinstva, katero je
burno pozdravljalo društva in zastave. — V
vseh ozirih dovršena je bila veselica na slav-
nostnem prostoru. Med pesmimi so bile zas-
topane vse vrste od umetnih do narodnih,
vmes so bile vznesene koračnice. Občinstvo
ni stedilo s ploskanjem in živio-klici. Med
posameznimi točkami je pridno igrala celjska
»Narodna godba«. — Slavnostni govornik
č. g. dr. E. Lampé iz Ljubljane očaral je vse
s svojim izvrstnim govorom. Vspodbujal je
navzoče k združenju za pravo narodno delo.
Vsako ped zemlje branimo z vsemi silami!
Izdajalcev ne trpeti med seboj! Vedno naprej,
nikdar nazaj! V združenju je naša moč in
naša bodočnost! Prostor nam ne pripušča,
da bi se bolj natanko bavali s krasnimi
mislimi gospoda govornika. Z viharim plo-
skanjem in »živio«-klici je občinstvo pokazalo,
da mu je gospod govornik govoril iz srca.
G. dr. Karlovšek je govoril o pomenu današnje
slavnosti za probujanje naroda, navduševal
navzoče, posebno žene in dekleta k strogemu
izpolnjevanju narodnih dolžnosti, zakaj ravno
ženski spol ima važno nalogo v narodnem
življenju. — Po dokončanem vspredu kora-
kala so društva in občinstvo v gostilno g.
Fr. Korena, kjer se je med glasovi narodne
godbe razvila živahna zabava. Recimo na
kratko: Slavnost se je društvu posrečila res
v vsakem oziru. Brez najmanjšega nerada
— kar govori o zrelosti naroda — izvršilo
je društvo veliko nedeljo, katero mora imeti
najboljših nasledkov. Pod novo zastavo zbi-
ralo se bo gotovo vse, kar čuti na Dobrni
krščansko in narodno. Društvu kličemo:
Naprej! Zastavi pa: Vihraj narodu v čast
in slavo, sovražnikom v strah!

Rusko-japonska vojna.

Iz Petrograda poročajo, da Rusi pričaku-
jejo japonskega napada na dveh straneh:
na Kaičov (Kajpin) ali pa na Dašičao. Radi
tega zbira general Kuropatkin znatne vojne
moči med Kaičovom, Dašičao, Hajčenom in
Niučvanom ter je napravil pri Niučvanu
vzhodno od reke Liao močne utrdbe.

Vprašanje je seve še vedno, če se bo
Kuropatkin že sedaj spustil v odločilno bitko.
— To bo storil le tedaj, ako ima že premoč
nad Japonci. Ne mudi se Kuropatkinu nič,
ker deževna doba, ki postane v kratkem v
Mandžuriji splošna, bo znatno ovirala Japonce.

odpreti ni smel nihče. Mnogi bi bili raje
umrli, nego toliko prenašali. Tako so ravnali
s kmeti ti roparji povsod, kjer so se kmetje
ganili, zlasti v okrajih Opočenskem, Nahod-
skem in še dalje okoli. Torej, mesto da bi
si kmetje roboto zboljšali, so si jo s puntom
še le shujšali. Starec je po teh besedah
sklonil glavo.

II.

Havel je oskrboval pogreb. Gospod žup-
nik mu je obljubil, da spremi telo pokojnega
deda od doma na pokopališče zastonj. Bili
so si leti prijatelji že dolgo vrsto let. Vse
tuge in radosti delili so med seboj in eden
drugemu, če ne drugače, vsaj z besedo po-
magali. Gospod župnik je bil vnet prijatelj
prostega ljudstva, ne glede na to, da mu to
prijateljstvo v bližnjem gradu ne dela prijaz-
nih obrazov. Toda on se za to ni veliko
brigal.

Zgodaj v jutru odšli so že vaščani na
roboto, le nekaj jih je še počakalo pri Havlu,
da bi spremili starega deda na zadnjem potu.
Bili so to večinoma slabi starčki in babice,
pa nekaj otrok. Močnejši so odšli v grajščino
na delo, le tu in tam se je kateri ukradel,
da je tudi doma opravil vsaj najbolj nujne
svoje opravke.

Na gradu oglasil se je rog že v tretje.
Grajščinski oskrbnik pregledovaje delavce,

Vse vesti iz Petrograda, Tokia, Berlina
in Pariza pa potrjujejo, da se japonska in
ruska armada približujeta. Drugih posebnih
podrobnostij pa o gibanju čet ni, le vojsko-
vodje vedo njihov cilj.

Iz Čifu poroča »Daily Express«, da se
je sibirski Kondratenkova brigada, ki je bila
odposlana na pomoč Stakelbergu, združila s
Stakelbergom.

Tako imajo Rusi dobro stališče ob že-
leznici in velik oddelek more-kriti umikanje,
katerega Stakelberg vrši v dolgem redu.

Japonski oddelki, ki so bili odposlani, da
nadlegujejo Stakelbergovo umikanje, so izgu-
bili že dotiko z njim. Stakelberg namerava
zbrati svoje čete, pomnožene z novimi četami
pri Dašičao. Skrajno japonsko desno krilo se
je umaknilo 10 milj južno do Saimaci, kar
smatrajo za dokaz, da koraka Kuroki z glavno
svojo armado proti zahodu. Rusi so njegovo
desno krilo že nadlegovali z divizijo generala
Rennenkampfa, a so se morali umakniti. Vesti,
da bi bili Japonci zasedli že Dašičao in Kaj-
pin seve niso resnične, okupacijo Liaojana pa
sedaj preklicujejo tudi iz Londona. Listi go-
vore o veliki bitki, katere je pričakovati vsak
čas in, da so se japonske armade pod povelj-
stvom generalov: Kuroki, Oku in Nodzu zdru-
žile. To pa tudi ne bo res, ker Kuroki nič
kaj noče zapustiti Siujena. Menda so v japon-
skem taborišču izvedeli, da je ruska moč, ki
jih čaka, sedaj močna že nad 130.000 mož s
360 topovi in da se ta moč lahko uspešno
pomeri z japonsko. Japonci bodo morda sedaj
čakali pomnoženja svojih čet, a tudi ruske
čete se z vsakim dnem množe. Razni listi so
mnenja, da odločilnih bitk še ni pričakovati
kmalu. Treba je natančno dognati razdalje in
spozna se, da v prihodnjih dneh še ni prič-
kovati kake odločilne bitke, o kateri sedaj
tako radi govore nekateri poročevalci. Kaj
večji ruski odpor bo morda okoli Hajčena, a
le zopet, da si Rusi sedaj pridobe časa, ni-
kakor pa to ne bo odločilna bitka. Na zdru-
žitev japonskih armad pri Hajčenu ni misliti,
če se pa med tem časom prične že splošna
deževna doba, potem bomo na važne dogodke
zopet — čakali.

Vladivostoško brodovje.

Z Vladivostoka se poroča: V torek, dne
21. t. m. je dospel semkaj od naših križark
zajeti angleški parnik »Allanton«. Na parniku
je bil kot poveljnik poročnik Petrov, potem
poročnik knez Ščerbatov, 1 praporščak in 44
vojakov; razun te ruske posadke je bilo še
na krovu 20 angleških mornarjev s kapita-
nom in 30 Japoncev, ki jih je rešila križarka
»Rosija«. Ta parobrod so najeli Japonci še

»Povem vam, da pride nekoč samo od
sebe, da bode le te robote konec. Gospod
župnik mi je pravil, da milostljiva cesarica
Marija Terezija želi to odpraviti. Seveda
gospoda se temu upira, kajti kje bode dobila
potem toliko delavnih moči in pa tako po
ceni? Ali vendar zgodilo se bode!»

Ded je močno zakašljal.

»Saj sem za roboto jaz najlepša leta
služil pri vojski«, razjezil se je seljak Havel
in povetil glavo.

»Ako ne pomaga cesarica, nihče drugi
nam ne pomore. Vsi naši naporji so zastonj!
Če nas ne zmorejo sami, pa pokličejo vojsko
nad nas, pobijejo in povesejo vse, kdor se
jim ustavlja. Pomislite, da so vsi taki upori
dozdaj začeli se z hrupom, pa imeli vselej
žalosten konec. Seljak, kmet naš trpi že od
davna! Že v prejšnjem stoletju vstali so
kmetje proti tiranom, a ko je gospoda po-
klicala vojsko na pomoč, umaknili so se
uporniki do Novega mesta. Utaborili so se
tam v nekem gradu, branili se do smrti, pa
— niso se rešili!

Vojska pod generalom Don Martinom
vzela je grad in mesto, zajela upornike in
jih strašno kaznovala. Vodje upornikov so
bili najstrašnejše mučeni ali pa obešeni.
Nikdo jih ni smel pomilovati. Za kazen pa
so še vsi imeli roboto pomnoženo. Niti usta

pogrešal je vedno še nekoga. Klic z rogom
priganjal je, naj bi se dotični podvzval in
kadar se bi oglasil, da bi jih dobil nekaj po
plečih s krobačem.

Na domu Havlovem je bil v tem času
jok in žalovanje. Mala Katrica plakala je za
ljubljenim dedekom. Havel sam je komaj pre-
magoval solze, a slišavši glas grozečega roga,
otresel je žalost od sebe, rekoč:

»Čemu jokati? Vam ljubi oče, bode tam
v večnosti mnogo bolje, nego nam tukaj na
zemlji. Še nevoščljiv bi vam bil, ko bi vam
ne želel od srca večnega počitka.«

Pred hišo prikazal se je med tem graj-
ščinski berič. Stopil je naravnost v sobo, kjer
je v odprti krsti še ležal mrlič.

»Hola, kaj je to? Moram ti kmetišče k
roboti pomagati?«

To je rekel z žugajočim glasom.

»Imam pogreb«, odgovarja Havel. »Prosil
sem zato sosede, da me izgovorijo. Umrli mi
je oče.«

Berič se je zaničljivo zarežal.

»Torej ti se bodeš še izgovarjal! Če je
starec umrl, je tako mrtev. Veliko si domiš-
ljuješ kmetič! Misliš, če si bil pri vojski svoje
dni desetnik, da te bomo sedaj vsi poslušali?
Glej, že sam gospod pisar gre ondi!«

Na vasi se je pokazala drobna postava
v tesnih nogavicah, z obrobjenimi hlačicami,

pred začetkom vojne za prevoz premoga z Angleškega. »Allaton« je dospel, obložen s premogom, v Gibraltar, ko je izvedel, da križari po Sredozemskem morju ruski admiral Virenius ter lovi ladje z vojnim kontrobandom. Zbog tega se je parnik vrnil, plul okoli rta Dobre nade in srečno dospel v japonski pristan Saseho. V slučaju, da bi ga zajeli Rusi, je bil njegov tovor naslovljen na neko angleško firmo v Honkongu. Iz Saseha je parobrod odplul v Muroran, kjer je zopet naložil premog, da ga navidezno prepelje v Singapur, v resnici pa v Saseho.

Na transportni ladji »Hitahimaru« se je nahajal, kakor je bilo že povedano, celi polk z generalom in stabom. Ta polk je spadal h 10. japonski diviziji. S te ladje se ni nikdo rešil, ker se nikdo ni hotel udati; poginilo je nad 1000 vojakov.

Na ladji »Sadomaru« se je nahajalo 1350 vojakov-železničarjev, 1200 ton premoga, 1000 ton riža in masla, nad 100 konj in parobrodno moštvo. Poleg vojne blagajne 2 milijonov jenov v zlatu, je bilo na parniku mnogo važnih dokumentov in vojnih načrtov. Vse te stvari so Japonci vrgli v morje. Ko so Japonci uvideli, da ne morejo uiti, so se vojniki-železničarji zatekli v skladišče, kjer je bilo shranjeno vino, pivo in žganje ter jeli na življenje in smrt piti. Ko je prišlo povelje, da naj zapuste ladjo, so bili večinoma že vsi pijani. Zbog tega jih je tudi toliko število utonilo. Med ujetniki se nahaja tudi kapitan 2. vrste Ogura, ki govori dobro ruski.

Kakor smo že poročali, je ruskim križarkam pri pohodu zelo dobro služil brezžični brzovjav. Rusi so vjeli vse brezžične japonske brzovjavke. Japonske ladje so brzovjavile na vse strani: »Rusi so na morju! Bežite, rešite se!«

Popoldne so torpedovke privedle v Vladivostok več ladij, ki so jih zajeli na japonski obali. Japonski in angleški ujetniki so bili v četrtek s posebnim vlakom odpravljeni iz Vladivostoka na Rusko.

Port Artur.

Rusi in Japonci poročajo, da je bila pred Port Arturjem velika pomorska bitka. Japonci trdijo, da se je pogreznila ena ruska oklop-

ob kojih so visele zlate nize, modrim žame-tovim telovnikom, na katerem je bliščal rudeč ovrtnik. Nad tem nakitjem života videti je bila drobna, kosmata glava z živimi očmi in odurnim licem.

Gospod pisar nameril je tudi naravnost k Havlovemu stanovanju. Na dvorišču ga zapazi perutnina, ki zakriči in se skrije, kakor da je ugledala jastreba.

»Kje je tisti upornik, ki noče na roboto?« zarezal se je, stopivši v sobo.

»Prosim za izpregled, ker imam pogreb«, izgovarja se Havel zopet. »Oče mi je umrl. Ko ga pokopljem, nadomestim vso to zamudo. Delal bom v grajščini zato tudi v nedeljo.«

»To boš moral tako za kazen, ker nisi ubogal in še na klic nisi prišel. Sedaj pa le kar takoj na delo!« kričal je pisar, da bi se vse treslo okoli njega.

»Milostljivi gospod, imam pogreb. Oče mi je umrl. Čakam gospoda župnika. Ko očeta zagrnem v zemljo...«

Pisar se je nato razljutil, da mu je bil obraz ves višnjev.

»Takšen pasji rod naj si napravlja še pogreb. Farju plačaj z bernjo zvečer, ko domov prideš, mrliča zakoplji, ali sedaj pa — na roboto!«

Havel ni videl nič, slišal tudi ne drugega nego hreščavi glas odurnega kruteža, kateri ga ureže v dno duše. Stal bi bil morda nekaj časa tako, da ga beseda pasji rod ni toliko zabolala.

»Pasji rod, moj oče in jaz, mi vsi smo pasji rod?«

»Misliš li, da si kaj drugega? Pes si in kot tak uhajáš!«

(Konec sledi.)

nica, Rusi pa, da je vničena ena japonska torpedovka. Kaj je resnica, se ne ve. Na suhem so po japonskih poročilih Japonci oddaljeni od trdnjave samo 2000 metrov. Japonci pišejo, da bo Port Artur padel med 18. in 15. julijem. Če se le ne bodo zmotili.

Nevarnosti baltiškega brodogoja.

Japonci vedo, da bo baltiško brodogoja zadalo njihovi mornarici smrtni udarec, ako pride srečno na bojišče, zato pa že zdaj poizkušajo in pripravljajo vse, da ga na poti pogube. Japonci so že poslali svoje ogleduhe in agente na kraje, mimo katerih mora pluti baltiško brodogoja. Mnogo Japoncev je prišlo na Švedsko. Tu so prosili švedsko vlado, naj jih pusti, da »študirajo švedsko mornarico«. Vlada jim je to odbila. Sicer so pa Švedi svoje rumene goste jako prijazno sprejeli. V Rusiji se govori, da stoje v švedskih pristaniščih že japonske torpedovke, ki preže na baltiško brodogoja. To pa še ni potrjeno.

Kapitan Boljšev v »Kotlinu« razpravlja o tem in pravi: Baltiško brodogoja na vsi poti ne bo smelo pustiti k sebi nobene ladje na daljavo, iz katere je mogoče izpustiti torpede. In sicer se bo moralo izogibati vsake ladje, kajti torpede izpušča tudi lahko navaden parnik. Zato bo morala pluti po potih, kjer po navadi ne plovejo trgovske ladje, da ne bo ustavljalo tudi prijateljskih ladij. Ponoči bo moralo pluti brez luči, a po morskih ožinah le, če bo prepričano, da ni nevarnosti. Japonci bodo gotovo zlasti pa v morskih ožinah nastavili svoje peklenke pasti.

V zrakoplovu iz Port Arturja v Mukden.

Petrograd, 24. jun. Ruska častnika Tuškov in Čelinski z inženirjem Zemlinskim sta se v noči dvignila z zrakoplovom iz Port Arturja, da neseta pismo generala Steslja Kuropatkinu. Že tri noči prej so zaman poizkušali se dvigniti, ker je bil nasproten veter in jasna noč. Četrta noč, dne 20. t. m., je bila brez zvezd in jugovzhoden veter. Ob 9. uri zvečer so se dvignili drzni zrakoplovci z balonom, katerega vsebina je znašala 800 m³. Hitro so se dvignili v višino 2000 m. Nikjer, tudi v trdnjavi niso opazili, da se je dvignil zrakoplov. Dobro so videli ognje Japoncev okoli trdnjave. Zjutraj ob 3. uri se jim je zdelo, da slišijo pod seboj streljanje topov. Ob 5. zjutraj se je raztrgala megla in videli so, da jaha med dvema gričema ruska konjenica. Ob pol 7. uri so jih Rusi spodaj opazili in ustrelili nanje mnogo strelcev, ki so šli pa vsi mimo. Zrakoplovci so razvili bel prapor, odprli ventil in se spustili doli k ruskim četam, ki so jih sprejele z velikanskim navdušenjem.

Politični ogled.

Pametna odredba. Naučno ministrstvo je izdalo naredbo, s katero doioča, da bodo dijaki iz Istre in Dalmacije lahko študirali pravo (jus) na hrvatskem vseučilišču v Zagrebu in bodo po končanih študijah lahko dobili službo v avstrijskih deželah pod tem pogojem, da napravijo povrhu še malo izkušnjo v hrvatskem jeziku na Dunaju. Nemško dijaštvo in nemški profesorji so grozen krik zagnali proti temu, ker pravijo, da bodo potem v Istri in Dalmaciji uradniki, ki jim ne bo treba znati nemščine in potem bi tudi odklenkalo nemškemu državnemu jeziku v Avstriji. Da, to se bo zgodilo in se mora zgoditi, ker v Dalmaciji tako ni nobenega Nemca in v Istri pa par privandrancev. Zaradi teh vendar ni treba uradnikom znati nemščine! To lahko razvidi vsak trezno in mirno misleč človek, a naši Nemci in nemčurji v svoji norosti sploh mirno in pošteno misliti ne morejo, ker so že preveč zaslepljeni vsled večnega hajljanja. Na vsak način mora vlada isto ukreniti tudi za Slovence, vsaj za

toliko časa, da nam ustanove slovensko vseučilišče v Ljubljani.

Dopisi.

Št. Ilj v Sl. gor. (Zopet volitve.)

Po drugih krajih trpi nevihta kake pol urice, in koliko strahu, koliko solz! Že hoče vse obupati! Kaj še le naj storimo ubogi Šentiljčani. Le pomislite, nevihta traja že celih pet tednov! Tako dolgo se že vlačijo črni oblaki nad nami, tako dolgo že grmi in treska po dnevu — a še huje po temni noči. In kako strašni bliski švigajo! In njihova sicer nerazumljiva pota in cilje pač nihče drugi ne bi znal tako dobro razložiti kakor naš znani nadučitelj bojda na slovenski šoli. Kajti le izpod njegovih močno podkovanih agitatorskih škornjev v poznih nočnih urah švigajo nevarne iskre in takrat tudi letijo od njega strašne, pogubonosne strele... Saj se je neki že moral dati že drugokrat podkovati čevlje... Kaj se je vendar zgodilo? Čuj in strmi svet — pred kakimi petimi tedni so bile v Gradcu ovržene volitve v šentiljsko občino in vršiti bi se morale nove volitve, ki pa so še le zdaj — 23. junija — razpisane na občinski tabli. Kaj se je med tem časom godilo, kaj so posebno trpeli Sadu in njegovi tovariši, o tem bomo že še govorili. — Torej nove volitve v vseh treh razredih. Nezaslišano, a resnično! Može volilci! Upamo, da ostanete moške trdni in značajni kakor ste bili lani 27. avgusta. Mnenje vseh trezno mislečih je, da tujci, privandrance, ne smejo gospodariti v našem lepem kraju. Posilinemški učitelji naj ostanejo v šoli, naj skrbijo za otroke; nikdar pa se naj ne vtikavajo v reči, ki jih nič ne brigajo. Naj porabijo svoje zmožnosti v šoli, ne pa za nemško agitacijo. Za občino tako nimajo srca. Št. Ilj je na glasu kot dobro krščanska občina — ali se naj tam na vaše stroške šopirijo ljudje, ki se cerkve bolj bojijo kakor hudič križa? Ali še boste dalje pokorni ljudem, katerim je skrb za blagor občine deveta briga, ki vam ne popravijo nobene steze, sploh ne store skoro ničesar, kar bi bilo občini v korist? Proč s takimi ljudmi, ki se vam sicer zdaj sladkajo in prilizujejo, sicer vas pa prezirajo in vas zasramujejo. Krasni Št. Ilj naj imajo v rokah vrli, značajni domačini, ki so tukaj vzrastli, katerih srce gori za blagor vaše občine in ki imajo stokrat več zmožnosti in zdrave pameti kakor taki »privandrance« in ki bodo torej gotovo tudi znali občino povzdigniti do višje stopinje, sreče in blagra, in ki bodo vaši lepi občini tudi znali pridobiti ugled in spoštovanje pred svetom. Stori vsak mož svojo dolžnost in Št. Ilj bo zopet naš, zmaga na naši strani. V to pomagaj Bog in sreča junaska!

Velika Nedelja. Giftna krota ima veliko svojo mlako tudi pri Veliki Nedelji. Njen strupeni smrad je iz marsikaterega pridnega slovenskega kmeta napravil nemčurskega podrepnika. Cela vrsta »naprednjaških« Velikonedelčanov pošilja svojo deco v nemčursko šolo, da tam zadobi nemčurjem potrebne lastnosti, katerih prva je izdajstvo svojega naroda. Ubogi, od ptujske krote »zagiftani« stariši ne vedo, da izmed vseh obče čislanih mož, katerih zibel je stala v nasi kmečki hiši, ni izšel niti eden, bodisi kmeškega ali gosposkega stanu, iz nemčurske šole, med tem ko med onimi, kateri delajo domači občini v tujini velike stroške in se konečno vrnejo domov po odgonu, ni najti niti jednega, ki bi ne bil nemčur in skoro vsak je izšel iz nemčurske šole.

Tudi občina velikonedeljska ve o tem že marsikaj povedati, in prav je storilo slov. katol. polit. društvo »Sloga« v Ormožu, da priredi letos tukaj svoje zborovanje. Tako zadobijo slovenski Velikonedeljčani priliko, javno izraziti svojo nevoljo nad ponemčevanjem, kakor se vrši pod pokroviteljstvom nemškega viteškega reda.

Shod se vrši dne 3. julija 1904 ob 3. uri popoldne v gostilni g. Alojzija Mikl. O delovanju državnega in deželnega zbora poročala bosta naša dična poslanca gg. dvorni svetnik dr. Miroslav Ploj in Ivan Kočevar. Razjasnila nam bosta politični položaj in povedala, kako sta se zavzemala za našo težnjo in kako bojevala za naše pravice. Poučiti se hočemo tudi o bližajočih se volitvah iz splošnega razreda v deželni zbor in razmotrivati še marsikaj važnega. Nihče naj ne izostane, ki ima kaj potožiti, vsak naj pove javno svojim poslancem svoje želje, da jih zamorejo isti primerno tolmačiti na odločilnem mestu. Sklepi tega shoda naj bodo izraz ljudske volje in nihče naj ne izostane, ki se ni v nemčurskem jarmu in ki še ve, da je na svoji zemlji svoj gospodar.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Katol. slov. polit. društvo „Sloga“ v Ormožu priredi v nedeljo, dne 3. julija t. l. ob 3. uri popoldne pri Veliki Nedelji v gostilni g. Alojzija Mikl občni zbor. Poročala bodeta naša poslanca g. dr. Miroslav Ploj o svojem delovanju v državnem zboru in o političnem položaju ter g. Ivan Kočevar o deželnem zboru in o novem volilnem redu. Slovenci, deželnozbornske volitve v splošnem volilnem razredu po novem volilnem redu se bližajo. Pridite v mnogobrojnem številu na to zborovanje ter pokazite s tem, da se za svoje politične in gospodarske težnje zanimate!

Posebni vlak na Brezje. Ker moram železnici vsak vozni listek, ki ga ne vrnem, plačati, prosim, da se mi neprodani listki nemudoma vrnejo. Do danes, dne 27. jun. 1904 do 12. ure opoldne se je oglasilo 1132 romarjev. — Med ved, župnik.

Vspored shoda na Brezjah bo: Dne 4. julija predpoldan cerkvena slavnost. Popoldan občni zbor »Zveze nepolitičnih društev« in nato mladeniški shod in pozdravna pesem, slavnostni govor, mladeniški govor, razni govori mladeničev. Drugi dan, dne 5. julija odhod v Brezje na Bled. Okoli 1. ure odhod v Ljubljano. Tamkaj slavnosten vsprejem, ogledovanje mesta in zvečer vrtna veselica. Ogledali si bomo torej tudi naše krasno letovišče Bled in središče Slovenije — belo Ljubljano.

S pošte. Poštnim oficijalom so imenovani poštni asistenti: Franc Natek v Celju, Ludovik Josek v Mariboru za Celje, Edvard Urban v Zidanem mostu. Prestavljena sta: poštni asistent Viktor Šuškovič iz Zidanega mosta v Maribor in Janez Kranjc iz Ptuja v Radgono.

S šole. Prestavljena je učiteljica gdč. Olga Sitig iz Teharjev na meščansko šolo v Judenburg. Za nadučitelja je imenovan na ljudski šoli v Kapeli Jožef Widmoser, učitelj v Marnbergu. Kot učitelji iziroma učiteljice so imenovani: na ljudski šoli pri Sv. Duhu v Ločah začasna učiteljica v Leskovcu Adela Fabiani, na ljudski šoli v Cirkovcah tamošnja učiteljska suplentinja gdč. Rozalija Lapajne, na ljudski šoli v Stoprcih tamošnja provizorična učiteljica Elizabeta Kukovec. Za učiteljico ženskih ročnih del je imenovana na ljudski šoli v Koprivnici gospa Franciška Šket, roj. Šmid v Podsredi, na ljudski šoli v Kamnici in Račah gdč. Ivana Brus v Pekarjah. Prestavljen je kot ravnatelj meščanske šole g. Jožef Löbl iz Ptuja na dekliško meščansko šolo v Voitsbergu. S službama sta menjali stalni učiteljici Ljudmila Mesar v Dramljah in Pavlina pl. Zierfeld v Reka-Straže na Primorskem.

Častnim občanom je izvolila občina Stari trg v Slovenjgraški okolici gosp. Antona Čapeka, okrajnega glavarja v Slov. Gradcu, in to v priznanje zaslug, ki si jih je pridobil za Slovenjgraški okraj. To je najlepši odgovor Slovencev na nesramne napade, s katerimi je nemško in nemčursko časopisje obsipavalo gosp. glavarja zato, ker ni hotel podpirati sleparij nemčurjev pri volitvah v Šoštanju, ampak ravnal tako kot ravna vsak pravičen uradnik.

Slovenskim abiturijentom. Tudi v Gradcu se je zgodilo, kar je moral vsakdo pričakovati, da se je ono akademično društvo, od kojega članov se ni nikdar zahtevalo trdno katoliško in narodno prepričanje, začelo rušiti. Stari »Triglav« razpada! Pristaši kranjske liberalne Nemcem prijazne stranke so se ostali v njem, ki, kakor pravijo, »v okvirju naprednega (tudi »Štajerc« se imenuje naprednega) mišljenja izključujejo mračnjaške primese.« Drugi dijaki pa, katerim je vsaj narodnost sveta, so izstopili. Toda dočim liberalna društva razpadajo, se katoliška akademična društva od leta do leta krepijo. Zato tudi upamo, da bodo oni štajerski slovenski abiturijenti, ki gredo študirat na vseučilišče, si izbrali na Dunaju za svoje društvo »Danico«, v Gradcu »Zarja«, ne pa razpadajočih liberalnih društev. Štajerski Slovenci imamo na svojem praporu geslo »Vse za vero, dom, cesarja«, a može v tem duhu vzgajata le društvi »Danica« in »Zarja«!

Nesramne nemške laži. Takih nasprotnikov kakor jih imamo štajerski Slovenci sploh nima noben narod na svetu. Ni jim dosti, da nam škodijo v gospodarskem, narodnem in verskem oziru, kjer le morejo, ampak hočejo še v osebnem življenju vsakemu vzeti dobro ime. V prvi vrsti pa črnijo in grde naše voditelje. Sedaj so se spravili na zaslužnega prvoboritelja dr. Dečka v Celju, ki je šel v Gradec oddahnut se nekoliko od svojega prevelikega napora. Nemški listi, ki so to zvedeli, so javili svojim slepo verujočim bralcem, da je g. dr. Dečko — znorel zaradi znane Kosmove zadeve. Tako nesramno more lagati le do skrajnosti propal človek, in takih je med našimi nasprotniki mnogo. Hvala Bogu, da se g. dr. Dečko vrne v kratkem popolnoma zdrav spet v domovino in želimo mu mnogo zdravja, da bo še dolgo deloval v korist slovenskemu narodu, nemčurjem pa v — strah.

Poročena sta bila v soboto, dne 25. t. m. gosp. Mirko Zinnauer, veleposestnik in učitelj pri Sv. Jakobu v Slov. gor. in za oni kraj imenovana poštna ekspeditorka g. Kronoslava Kuralt-ova iz Ljubljane. — Dne 27. t. m. se je poročil g. And. Kneisl, pristav južne železnice na Zidan. mostu, z gdč. Ivanko Muhičevo iz Št. Jerneja na Dolenjskem.

Mariborske novice. V četrtek, dne 23. t. mes. je strela udarila v barako blizu vojašnice. Delavca Zagoveca, ki je imel opraviti v baraki, je samo na tla vrglo, hudega se mu ni nič pripetilo. — V bližini Novakove gostilne v Rošpahu je napadel neznan zlikovec učenca Roberta Novaka iz Maribora. Orožniki iščejo napadalca. — Vodja meštnege urada, Tax, ki je bil obsojen na en teden zapora, je dobil od mesta osem tednov dopusta. — Kakor čujemo, bosta v prihodnjem šolskem letu dva slovenska oddelka prvega razreda, ker z vsakim letom narašča število oglašencev. Bilo bi pa to na vsak način potrebno tudi iz zdravstvenih ozirrov. Seveda se to zgodi le, če se oglasi zadostno število učencev za sprejem.

Maturo na mariborski gimnaziji so izvršili: Atelšek Ivan, Bogovič Ivan, Budna Vladimir, Čmah Ludovik, Gaber Al. (z odliko), Gaberc Martin, Glonar Josip (z odliko), Goričan Anton, Goschenhofer Robert, Haberleitner Odilo, Kartin Herbert, Koropec Rihard, Lah Franc, Leber Franc, Leskošek Ivan (z odliko), Mayr Al. (z odliko), Mum Al.

(z odliko), Munda Avgust, Pažon Konrad, Pilch Viljem, Pirnat Josip, Podpečan Jernej, Požegar Bruno, Rampre Franc, Robar Franc (z odliko), Schigert Henrik, Sobotka Franc, Širec Ivan, Toplak Josip, Vrečko Miroslav, Vtičar Anton, Weiss Josip, Ziesel Edvard, Zagorjan Matevž; jeden mora ponavljati čez dva meseca.

V Skokah pri Mariboru priredi »Zgodovinsko društvo za Spodnji Štajer« v nedeljo 10. julija javno predavanje. Govoril bode odbornik gosp. Gabriel Majcen »O Skokah v davnih časih«. Predavanje se bo vršilo pri posestniku gosp. Jožefu Divjaku, hišn. št. 14. Začetek ob pol 4. uri popoldne. Pristop je brezplačen in dovoljen vsakomur, kdor se zanima za zgodovino Skok.

Framske novice. Na Alojzijevo je umrl nagloma od kapi zadet vdovec Jožef Črnej iz Morja. — V četrtek je silno škodo napravila toča, ki je posekala vinograde in sadonosnike v takozvani »Varti« ter polje proti Račam. — Na mladeniški shod pojde 25 mladeničev in mož. — Novo velikansko dvonadstropno šolsko poslopje je pod streho. Župnijsko gospodarsko poslopje je dovršeno. — Ravnokar je pričel graditi lepo vilo naš vrli domoljub dr. Pavel Turner. — Občinski odbor je sklenil v svoji seji, da se priredi v Framu električna razsvetljava. — V nedeljo se je ustanovilo v Framu olupševalno društvo. Načelnik mu je g. Jernej Zamolo. — Ni-li Fram napreden?

Uravnava Pesnice. Zdaj se je še-le »Štajerc« spomnil, da bi bilo dobro, če bi bila Pesnica uravnana ter posveti temu važnemu predmetu cel članek. Tega seveda ne pove, da je »Slov. Gospodar« o tem že pisal leta in leta, da so naši poslanci stavili dotične predloge v deželnem in državnem zboru že opetovano. Zakaj pa tega ne pove, da se je dovolilo od vlade letos 40.000 kron za uravnave rek na Štajerskem, kateri znesek se bo porabil samo za reke in potoke na Gornjem Štajerskem? In kdo je najboljši prijatelj te vlade? Poslanec Ornič, ki pa ni zinil niti besede proti temu, da se denar porabi samo za nemški del Štajerske. Tukaj je imel priložnost pokazati svojo prijateljstvo do kmeta. »Štajerčevo« hinavstvo in lažljivo zavijanje presega že vse meje. Radovedni smo, katera sta onadva kmetom tako naklonjena gospoda iz Laškega, ki si ju »Štajerc« še imenovati ne upa, ker dobro ve, da nista ničesar storila. Ej, ti neumni »Štajerc«, ali ne veš one bajke o sraki, ki se je odčila s pavovim perjem?

Sv. Jurij ob Ščavnici. Kakor se je že poročalo, vrši se čebelarški shod nepreklicano dne 3. julija t. l. v tukajšnjih šolskih prostorih. Na ta shod se posebno vabijo čebelarji iz cele jurjevske župnije, potem iz kapelske na ščavniško stran, kakor tudi iz cele malonedeljske župnije. Ker bo potovalni učitelj g. J. Jurančič poučeval o čebeloreji, se bo ob enem tudi osnovala podružnica za čebelorejo; vabijo se torej vsi, ki se količkaj pečajo s čebelorejo, kakor tudi oni, ki se še mislijo je poprijeti. Začetek shoda se vrši ob 3. uri popoldan v šoli, potem prosta zabava, katero priredijo tukajšnji pevci in tamburaši v gostilni pri gospej M. Trstenjakovi.

V Logarovcih smo imeli dne 26. t. m. opoldne požar, ki je uničil hišo in gospodarsko poslopje zakonskih Ludvika in Ivane Loparnik. Poslopji sta bili sicer zavarovani, ker je pa zgorelo mnogo pohištva, gospodarskega orodja in živil, trpi lastnik mnogo škode. Kako je ogenj nastal, se ne ve.

Kapela pri Radencih. Potrebni smo tudi pri Kapeli pouka v čebeloreji. Zato pa prosimo g. Jurančiča, da nas pride poučevati, ker se tudi pri nas širi čebeloreja. — Pogorela je viničarija veleposestnika Andreja Domajnka iz Hlaponjec.

Muta ob Dravi. S 1. julijem se ustanovi v Soboti poštna oddajalnica, ki bo imela

vsak ponedeljek, sredo in soboto zvezo s pošto v Muti

„Štajerčeva“ stranka je propadla v vseh treh razredih pri občinskih volitvah v Črešnjevcu pri Slov. Bistrici. Le Kresnig in še jeden njegov pristaš sta se vrnila v odbor, drugače so izvoljeni samo značajno narodni možje. Slava zavednim volilcem! Prihodnjic priobčimo o tem kaj več.

V Veržeju je umrl na Alojzijevo tržaški sin Matija Krepek. Pogreba se je udeležilo obilo občinstva.

Sv. Janž na Drav. polju. Minoli teden smo imeli požar v Trničah. Začelo je goreti okoli polnoči pri posestniku J. Gojčič, od koder se je ogenj širil s čudovito naglico ter upepelil osem gospodarskih poslopij. Prizadeti posestniki so bili sicer zavarovani, vendar je škoda za nje zelo občutna, ker jih je zadela ista nesreča še-le pred štirimi leti ter so imeli sedaj že precej spravljene krme. Govori se, da je zanetila ogenj hudobna roka. Svetovali bi Marječki občini, da si oskrbi svojo požarno brambo, ker jo večkrat obišče ognjena nesreča.

Iz Bizeljskega. V Dramljah je zgorel dne 25. t. m. hlev posestnika Sepetane. Zavarovano je bilo samo poslopje, ne pa tudi živila in seno, ki je vse uničil ogenj.

Sv. Jurij ob juž. žel. S 1. julijem se ustanovi pri naši pošti poštni pot, ki bo obhodil vsak teden šestkrat kraj Proseniško in vsak teden trikrat kraje Zgornja Kranjčica, Sp. Kranjčica in vsak teden štirikrat kraje Šibenek, Št. Jakob, Vodroše, Kalobje, Trnovo in Verovje. V Preseniškem in Kalobji se ustanovi poštni nabiralnik.

Vpisovanje učencev v celjski gimnaziji. Na c. kr. samostojnih nemško-slovenskih gimnazijskih razredih v Celju se vpisujejo učenci v prvi razred za prihodnje šolsko leto 15. julija ob 10. uri in 16. septembra od 8.—11. ure. Sprejemni izpiti se začnejo 15. julija in 16. septembra ob 11. uri. Učenci, kateri hočejo biti sprejeti v I. razred, morajo biti spremljani od svojih starišev ali njih namestnikov in s seboj prinesiti krstni list in pa šolska naznanila.

Iz Nove cerkve pri Vojniku se poroča: Dne 20. junija t. l. je ob 2. uri popoldne gorelo gospodarsko poslopje Mih. Platovška v Hrenovi, občina Nova Cerkev pri Celju. Orožniški postajevodja Jurij Arnuš iz Vojnika je pritekel na kraj nesreče. V tem trenutku je priletela 15 letna posestnikova hči z gorečo obleko iz hleva. Orožnik je zgrabil gorečo dekle in posrečilo se mu je, da je udušil ogenj. Nato je planil v hlev ter prinesel iz hleva posestnika, kateremu je tudi gorela vsa obleka ter se valjal v goreči obleki po tleh. Tudi Platovškega je resil orožnik, da ni zgorel v hlevu. Oče in hči sta bila prepeljana v celjsko bolnico. Oba imata nevarne opekline in bo Platovšek skoro gotovo umrl. Ogenj je napravil škode 600 K. Plantovšek je v soboto, dne 25. t. mes. vsled opekline umrl.

Na Vranskem je umrl dne 16. t. m. g. Jože Pretner, klobučarski mojster v 62. letu svoje starosti. Rajni je bil vrl narodnjak in vnet ud požarne brambe skozi 19 let, od kar obstoji društvo. Zato mu je tudi izkazalo zadnjo čast, ga polnoštevilno spremilo k zadnemu počitku in mu položilo krasen venec na krsto. Naj v miru počiva!

Med strelnimi vajami na topničarskem strelišču pri Krškem bode od 19. julija do 5. avgusta nastanjen 9 divizijski topničarski polk v Vidmu, Rajhenburgu in Stari vasi; 7. divizijski topničarski polk bode od 23. do 29. julija in 8. divizijski topničarski polk od 2. do 7. avgusta nastanjen v Krški vasi in v Brežicah. V Krškem in Veliki vasi bode nastanjen od 16. do 29. julija 3. korni topničarski polk; od 30. julija do 7. avgusta 7. divizijski topničarski polk in od 8. do 16. avgusta 8. divizijski topničarski polk.

V Hrastniku je umrla učiteljska kandidatinja gđe. Ana S a k l.

Poziv! Odbor »Matiče Slovenske« si je izvolil v seji, dne 28. marca odsek, ki naj pripravi vse, kar je treba za izdavo »tehničnega nemško-slovenskega slovarja«. V ta namen se obrača ta odsek do vseh, ki so morda že nabirali ali še nabirajo tehnične izraze, bodisi med narodom, bodisi po tiskovinah, s prošnjo, da mu blagovolijo svoje zbirke dati na razpolaganje ali mu vsaj naznaniti, kakšne zbirke imajo, t. j. v kakšne tehnične stroke spadajoče in kako obširne, in ali bi jih bila volja nabrano gradivo v porabo prepustiti »Slovenski Matici« za slovar, ki se ima o svojem času izdati. Dopisi, tičejoči se te stvari in zbirke naj se pošiljajo »Slovenski Matici« v Ljubljano. Pripravljalni odsek za izdavo tehničnega slovarja.

Najnovejše o vojni.

Berolin, 28. junija. General Kuropatkin je prišel v soboto v Dašičao, kjer zbira velike množice vojaštva. Zdi se, da bodo Rusi prihodnje dni šli naprej in napadli Japonce, da bi preprečili združitev Kurokiju in Oku. O večji bitki zadnje dni ni znano nič. Kuroki štedi svoje moči in jih hrani za veliki udarec po združenju z Okom. — Rennenkampf je vzel Sajmatsi, Miščenko je pa doslej zadrževal združitev obeh japonskih armad. Japonske čete se še vedno pomnožujejo iz domovine. Manjše praske so vedno, v katerih se odlikujejo kozaki.

London, 28. junija. Iz Čfu se poroča, da je neki trgovski parnik nedaleč od otokov Miao srečal dve veliki japonski bojni ladji in dve torpedovki, ki so bile težko poškodovane in katere so vlekli naprej ena križarica in dve torpedovki. Ladje so plule v smeri od Port Arturja.

Petrograd, 28. junija. Poveljnik baltiskega brodogoja je nenadoma in nujno poklican k carju v avdijenco. Odpotoval je v Petrograd s posebnim vlakom.

Berolin, 28. junija. Splošna sodba je, da japonsko prodiranje zelo ovira nedostajanje živil.

Cerkvene stvari.

Mili darovi za družbo vednega češčenja: Polje 15 K, Sv. Miklavž nad Laškim 470 K, Zagorje 25 K, Sv. Jurij na Pesnici 10 K, Vrnsko 20 K, čast. gosp. Fr. Krulje za Petrovče 30 K, Trbovlje 26 K, g. J. Košan za Gornjo Ponikvo 200 K, Nova Stifca 2450 K, Rečica 1868 K, Luče 1780 K.

Vabilo. K odborovi seji družbe duhovnikov Lavantinske župnije dne 5. julija (v torek) ob 11. uri predpoldne uljudno vabi preč. gg. odbornike predsedništvo.

Romanje k M. B. M. v Maribor. Dekaniji Vuzenica in Marenberg sta se združili po namenu letošnjega pastirskega lista k skupnemu romanju v jubilejnem letu k M. B. v Maribor dne 2. julija. Vdeležba bi bila velikanska. Ker nam pa južna železnica ni ugodne olajšave dovolila, ne bo posebnega vlaka, ampak se bodo romarji vozili deloma s šestim, deloma z osmim vlakom. V Mariboru bode imel č. g. dr. Medved ob 10. uri romarsko pridigo, potem bo peta sv. maša za romarje. Da bi se zbralo mnogo Marijinih častilcev!

Marijin shod v proslavo njenega brezmadežnega Spočetja se bo obhajal na Ptujski gori. Začetek bo 7. kimovca popoldne in končal se bo 11. kimovca dopoldne na praznik presladkega imena Marijinega. Vsak dan bota vsaj dve pridigi. Spovedovalo se bode vedno in redno. Dobivali se bodo lahko odpustki sv. leta. Tisti preč. gg. dušni pastirji, ki bodo prišli s procesijami, naj blagovole to že sedaj naznaniti. Natančnejši vsprej se bo še objavil.

Za družbo duhovnikov so plačali ustanovnine ozir. letnine sledeči veleč. gg: J. Toman 6, Št. Turkuš 8, A. Šoba 12, Fr. Bratkovič 8, S. Gabere 2, J. Kropivšek 2, J. Murkovič 20, A. Srabočan 60, F. Majcen 2, Fr. Repolusk 2, A. Kocbek 28, Fr. Gartner 28, R. Kociper 4, M. Zemljčič 24, J. Močnik

2, J. Gunčer 8, J. Vračun 8, J. Zupanič 4, M. Ulčnik 4, J. Jazbec 78, A. Grušovnik 24, V. Geršak 40, dr. J. Somrek 64, J. Rostaher 6, J. Jurko 20, G. Fermé 140, A. Čížek 28 kron. Ostali vlč. gg. društveniki se zopet opozarjajo, da vposljejo zaostalo udnino vsaj do 4. julija ali pa prosijo za podaljšanje obroka, drugače bi bil odbor primoran v svoji seji dne 5. jul. t. l. postopati v smislu § 9, 3 društvenih pravil.

Podeljena je župnija Vurberk tamošnjemu provizorju č. g. Alojziju Kokelj. Instalacija se bo vršila dne 1. julija.

„**Marijin otrok.**“ Prečastiti ustanovitelji Marijinih družb se uljudno prosijo, naj bi pred ustanovitvijo takih družb v pregled zahtevali knjižico Marijin otrok, kot najpripravnejše vodilo za ude Marijine družbe. Priredil in založil jo je mašnik cistercijanskega reda v Zatičini. Prvi del razlaga splošni namen in koristi Marijinih družb, popolne in nepopolne odpustke, pravila in k sklepu življenje Marijinega otroka. — Drugi del pa obsega vse družbene molitve in veliko drugih, za Marijino družbo posebno primernih molitvic, in sklene s pesmicami v slavo božjo in Marijino. Ker je knjižica tudi zunanje nenavadno lična ter fino in trpežno vezana, in jako prikupljive oblike ter jo konečno tudi cena zelo priporočuje (usnje z zlato obrezo K 180, usnje z rudečo obrezo K 160), je tembolj želeli prav mnogo odjemalcev. Naročuje se lahko naravnost pri č. oo. cistercijanah v Zatičini (Dolenjsko), ali pa v knjigarni J. Krajec nasl. v Novem mestu in v drugih knjigarnah.

Slava Brezmadežni ob petdesetletnici, je naslov lepi pesmarici, ki obsega 105 napevov za Marijine družbe. Večino pesmi je zložil, druge pa jako lepo priredil znani slovenski cerkveni skladatelj p. Angelk Hribar, frančiškan v Ljubljani. Pesmice so zelo lepe in nežne, tudi niso težke. Mnogo jih je že znanih in priljubljenih, a so bile do sedaj raztresene. Ker tudi cena ni visoka, jo prav toplo priporočamo našim Marijinim družbam kakor tudi cerkvenim zborom, katerim bo prav dobrodošla. Knjižica ima obliko in velikost »Pesmarice« družbe sv. Mohorja. Cene so sledeče: broširan izvod 1 K, v polplatno lično vezan 120 K, elegantno vezan 160 K. Naroča se v Ljubljani pri knezoškofijstvu ali pa v frančiškanskem samostanu.

Društvena poročila.

„**Slov. pevsko društvo**“ v Ptuj. Definitivno je prevzel vodstvo pevskih točk pri koncertu, dne 7. avg. v Mariboru g. Vogrič, kabelnik v Trstu, kateri ima sam na vsopredu dve nagrajeni pesmi. Njegov tercet: »Za vasjo«, sopran, tenor in bariton s spremljevanjem orkestra še se bode pel zraven že objavljenih pesmi. Na neljubo vrnila se je pomota v zadnjem poročilu pri pesmi »Na moru«, ki je D. Jenkova, ne pa Nedvedova. Do zdaj nam je že več društev, kakor tudi č. pevk in pevcev obljubilo svoje sodelovanje. — V krasnih pesmih, ki se bodo popevale, zastopani so naši najnovejši skladatelji. Na nas, drage pevke in pevci je torej ležeče, da rešimo našo nalogo v največjo čast onim, kojih krasne melodije bodo popevala naša grla. Na noge torej č. pevke in pevci, poprimite se resnega in vztrajnega vežbanja pesmi; vsa mlačnost naj izgine, pridružite se drug drugemu, bodite složni in vztrajni. Skrbimo torej, da bode pevška slavnost dne 7. avg. v Mariboru vredna naslednica prejšnjim, posebno pa, ker je letošnja pevška slavnost, posvečena v proslovo 20 letnega obstanka tega društva. L. 1884 je donela prvokrat pesem »Sloven. pev. društva v Ptuj« v Mariboru in po 20ih letih pokazimo zopet v Mariboru, koliko smo napredovali. Konečno še prosimo gg. poverjenike, naj blagovolijo vposlati odboru nabrano udnino najpozneje do 3. avg. t. l.

Slov. kat. akad. društvo „Zarja“ v Gradcu priredi v petek 1. julija ob 8 uri

zvečer svoj IV. redni obč. zbor za letni tečaj 1904.

Od Sv. Benedikta v Slov. goricah. Tukajšna dekliska zveza bralnega društva sme po vsej pravici biti ponosna na svojo Marijino slavnost, ki jo je priredila binkoštno nedeljo in jo je ponavljala binkoštni ponedeljek in v nedeljo 29. maja ter 5. junija. To je bilo res nekaj izredno lepega, kar nam je podala pri tej slavnosti, kar je bilo pač razumljivo, saj je veljala proslavi Marijine petdesetletnice. Slavnost so dekleta pričela z enoglasno Marijino jubilejno pesmijo, presajeno iz hrvaškega vrta v naš slovenski vrt, katere napev je jako lep. Deklica Gabrijela Krmekova je prav dobro deklamovala Andreja Praprotnika pred 50 leti »Mariji brez madeža spočeti« v čast zloženo pesem »Med zvezdami nam zvezda sije«. Deklamaciji je sledila pesem »Častimo Marijo« iz zbirke »Slava Brezmadežni«. Sedaj je prišla na vrsto Marijina igra »Majnikova kraljica«, priobčena v Vrtec 1902, ki na prav ljubki način slavi Marijo in njeno pomoč. Predstavljale so jo dovršeno Matilda Tomazič (Trčelj), Malika Klobasa (Fanika) in Gabrijela Krmek (Anica). Središče slavnosti je bila druga Marijina igra »Dve materi«, ki je res izredno lepa in ganljiva. Nje vsebina je v kratkem sledeča: Grofica Ljudmila je posebna častilka Marijina, ne tako nje posvetna sestra Elizabeta. Ljudmili enaka je nje hči Olga, ki se s Stano, hčerko grajske oskrbnice poda čez morje na božjo pot v Loreto. Na morju roparji iz Afrike ujamejo romarsko ladjo in odvedejo vse deklice v turško ječo v Tunis. Razun Olge smejo kmalu vse domov. Olgo pridržijo roparska kraljica v ječi, ker je Mariji v čast popevala in izražala vedno trdno zaupanje v Marijino pomoč. Kraljica jo hoče prisiliti, da se Olga odpove Mariji, a ona to z vso odločnostjo zavrne; zato jo pusti kraljica prikleniti na skalo in jo hoče izstradati. Olga pa nikakor ne izgubi svojega zaupanja v Marijino pomoč. Ko v ječi zaspi, pride Marija z dvema angeloma, jo odpelje iz ječe na ladjo, katero vodita dva angela in jo pripelje h kapelici v gozdu blizu Ljudmilinega gradu. Tam jo nenadoma najdejo vesele žanjice, kmalu pride tudi žalostna Ljudmila, ki skoraj ne more verjeti, je-li se res Olga vrnila živa domov. Ljudmila vzbudi Olgo in ta sedaj pripoveduje, kako je sanjala, da jo je Marija rešila. Olga se hoče takoj zahvaliti Mariji pred kapelico, a kmalu zapazi, da Marija nima več Deteca in vpraša mater, kako to. Ta ji razloži, da je v svoji veliki bridkosti vzela Mariji Dete in ga sklenila vrniti se le, ko bi ji Marija vrnila hčerko. V procesiji prinese sedaj Ljudmila Detece v kapelico. Ljudmila in Olga v prekrasnih besedah proslavljata Marijo pomočnico, posvetna Elizabeta pa se premagana tudi pokloni Mariji. — Igralke so svojo nalogo izborna izvršile, tako da smo občudovali njih nastop, njih navdušenost za Marijo. Viharno ploskanje po vsakem dejanju jim je bila zaslužena pohvala. Sodelovale so sledeče deklice: Malika Klobasa (Ljudmila), Ivanka Pivec (Olga), Malika Letnik (Elizabeta), Matilda Tomazič (Stana), Marija

Šenekar (Marjeta, sužnja), Antonija Tomazič (kraljica tuniška), Liza Markovič (Neža, sužnja), Ivana Geratič (Kristina), Ana Kukovec (Marija), Gabrijela Krmek in Ema Geratič (dva angela). Naraven in pretresljiv je bil nastop Ljudmile, do solz ganljiv pa Olgin, zlasti ko je bila v ječi in ko jo je Marija z angeloma rešila iz ječe. Tudi moški so se solzili ob tem prizoru. Očarujoče je uplival na poslušalce prizor, kako je preko širokega morja mirno plula ladjica z Marijo in Olgo, katero sta angela krmarila. To so vam gledali ljudje: mislili so, kot da gledajo pred seboj vse v resnici, tako dobra je bila predstava tega prizora. In petje Olge, angelov, žanjic, romaric, kako je bilo lepo, kako ljubeznivo! Kako dobrodejno je bilo nasprotje med tuniško kraljico, ki je tudi jako dobro nastopila in med Marijo, ki je s svojo hitro pomočjo osramotila mohamedanke zaničevanje! Pa kaj bi še dalje povdarjal lepoto tega in onega prizora, skratka rečem: bilo je v resnici vse tako lepo, da so bili vsi udeleženci polni hvale in priznanja nad to prireditvijo, katero je kaj primerno zaključila Marijina pesem »Mariji brezmadežni Devici«. Deklicam, ki so se veliko trudile, vsa čast in vse priznanje! Naj jim Marija obilo poplača veliki trud, ki so ga žrtvovale v njeno proslavo! Ni čuda, da smo vse štirikrat imeli poleg domačinov tudi mnogo udeležencev iz sosesčine. Lepo je bila zastopana dvakrat dekliska zveza pri Sv. Barbari pri Vurberku, zlasti se je pa odlikovala dekliska zveza gornjeradgonska, ki je na binkoštni ponedeljek kaj primerno sodelovala pri tej slavnosti. Deklice te zveze: Neža Osojnik, Neža Zemljic in Trezika Zemljic so jako lepo deklamovale tri pesmi: »Avstriji«, »Stražniku ob meji slovenski« in »Kmeti hiši«, deklica Tončka Kovačič pa je imela navdušen govor o ljubezni do domovine. Nadalje so nas počastili naši sosedje Trojičani in Lenarčani v lepem številu, istotako Anovčani, med gosti smo videli tudi Negovčane, Antonjevčane, Urbančane, Roprančane in Jurjevčane. Nikomur ni bilo žal, da se je bil potrudil k slavnosti Marijini.

Društvena naznanila.

Katol. del. društvo v Pušavi priredi dne 10. julija izlet v sosedno župnijo Sv. Lovrenca nad Mariborom. K temu izletu vabimo vse naše somišljenike in prijatelje društva, posebej pa še vabimo naša bratska društva, da bi se v velikem številu udeležila. 1. Odhod iz Pušave je ob 9. uri dopol. z zastavo in godbo. 2. Ob 10. uri slovesna sv. maša s pridigo. 3. Vrtna veselica v gostilni g. F. Škačej in tamkaj pozdrav gostov. 4. Šaljivi ribji lov. 5. Slavnostni govor. 6. Prosta zabava. Nekaj pa je tajnega. Vstopnina za osebo 40 v. Mariborčani, ki še niso bili pri Sv. Lovrencu, si ob tej priložnosti ogledajo lepo dolino.

Iz drugih krajev.

Orel morilec otroka. Na Škotskem se je pripetila 8. maja t. l. grozovita nesreča. Pred neko hišo se je igralo 18 mesecev staro dekletce. Naenkrat se spusti velik orel na otroka, ga pograbi ter odnese v višave. Mati otroka, ki je ravno kruh pekla, je kmalo pogrešala dete ter ga začela iskati. Poklicala

je očeta ter sta oba nadaljevala iskanje. Tudi sosedi so jima pomagali iskati. Še le proti večeru so našli v bližnjem gozdu na neki skali čevlček otrokov in sled, katero so zasledovali. Kmalu so našli mrtvo truplo ubogega otroka vso razmesarjeno. Orel mu je izključal oči ter odtrgal celo kosce mesa iz lica, vrata in rok. V rokah je držal otrok krčevito celi čop perja, katerega je v svojem obupu utrgal svojemu morilcu.

Zahtevajte

v svojih kuhinjah

pristno Kathreinerjevo Kneippovo sladno kavo

samo v zavojih s varstveno znamko
šopnika Kneippa in s imenom
Kathreiner ter se skrbno izogibajte
vseh manj vrednih posnetkov.

04.11/b

Zgodovin. društvo za Slov. Štajersko

se obrača z uljudno prošnjo na vse domoljube, naj po mogočnosti:

- pristopijo kot redni udje (100 K enkrat za vselej ali na leto 5 K, zato dobe društveno glasilo »Časopis«);
- naj izročijo, če mogoče, brezplačno društvenemu muzeju zgodovinsko ali narodopisno zanimive predmete, kakor: listine, stare novce, orožje, posode, stare narodne noše, starinsko pohišno opravo itd.;
- naj poročajo o slučajnih najdbah ali narodopisnih in zgodovinskih zanimivostih svojega kraja;
- tudi naravoslovni in geološki predmeti se sprejemajo v društveni muzej. Pošiljajte naj se naslovijo na »Zgodovinsko društvo« v Mariboru, osebno se lahko predmeti oddajo tudi v Cirilovi tiskarni v Mariboru.

Listnica uredništva. Gosp. Goričan: Hvala! Pride! Prosimo večkrat kaj enakega! —

Loterijske številke.

Trst 25. junija: 30, 51, 52, 29, 21.
Lince 25. junija: 35, 23, 33, 48, 61.

V zalogi tiskarne sv. Cirila v Mariboru se dobi
za birmance lep spomin
ter sploh za odrasle koristen molitvenik

„Duhovni vrtec“

v V. natisu.

Zraven lepih molitev za očitno in domačo službo božjo obsega na 480 straneh še pouk za sv. birmo in 116 svetih pesmi:

velja v platno vezan K 1.—, s pošto K 120.

Sv. birma.

Pouk in priprava za ta sv. zakrament za šolo in dom v III. natisu.
1 kom. K —10, 10 kom. K —90, 100 kom. K 8.—.

Anton Sumrek

podobar

Celje gledališka ulica Celje

se priporoča št. duhovščini, gg. cerkvenim predstojnikom kakor slavnemu občinstvu za napravo in popravilo

oltarjev, prižnic, križevih potov, spovednic, vsakojakih podob in svetniških soh,

kakor sploh vseh v mojo stroko spadajočih del. — Trajno, umetniško dovršeno delo in primerne, nizke cene! 388 5—5

Vizitnice priporoča tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

Pridni tesarji

562 2-2

se sprejmejo za Celovec, plača 1 gl. 70 kr.
— Če delajo tri mesece, dobe vožnjo nazaj
plačano. Pojasnila daje upravništvo.

Anton Paoluzzi

pos. v Cittanovi, Istria,
prodaja lastnega vina.

Pinot (belo) po 17 novičev liter,
belo domače " 13 " "
teran " 14 " "
Po tej ceni franco na postajo Trst;
v svojih sodih se podraži za 5%.
587 Vzorci se pošljejo zastoj. 28

Narav. francosko žganje

ki je iz domačega vina izločen (ekstrahiran) alkohol (mlad konjak), in je od vseh zdravnikov priporočeno zdravstveno, dušo in telo poživljajoče sredstvo, ki pomaga posebno pri trganju po udih, izpadanju las, išijas, odrevenelosti, protinu (reumatizmu), glavobolu in zobobolu. Ena steklenica 1:20 gl. z navodilom vporabe.

Stari konjak se priporoča posebno rekonvalescentnim, bolnim na želodcu in oslabelem na krvi. Steklenica 1:50 gl. — Pri naročitvi 4 steklen. pošiljatev frankira.

Benedikt Hertl, posest. graštine Golič pri Konjicah, Sp. Štaj. V zalogi pri Al. Quandest, trgovcu v Mariboru, gosposka ulica in v Mozirju pri Martinu Šuster. 526 52-37

Vsaka beseda
stane 2 v.

Najmanjša
objava 45 v.

MALA OZNANILA

Vsaka beseda
stane 2 v.

Večkr. objava
pe dogovoru.

Vsaka beseda stane 2 vin.

Ti inserati se samo proti predplačilu sprejemajo; pri vprašanjih na upravništvo se mora znamka za odgovor pridejati.

Proda se.

Vrvi, štrange, mreže in vsakovrstno vrvarsko blago prodaja po nizki ceni Florijan Kučanda, vrvar v Mozirju, (Savin. dolina). 410 5-4

Stampilje iz kavčuka, modele za predtiskarije izdeluje po ceni Karol Karner, zlatar in graver v Mariboru, gosposka ulica št. 15. 426 51-3

Lepo posestvo, vse v dobrem stanu, skupaj po ceni prodaja Alojzij Gornik v Jareninskem dolu pošta Jarenina. 430 3 3

Hiša v Studencih pri Mariboru, blizu cerkve in šole, se prod. — Naslov pove upravništvo. 443 10-3

Posestvo v Remšniku, pošta Marnberg, katerega je 30 oralov, lepa, zidana hiša s 4 sobami in eno kuhinjo, zidano kletjo, lepi živinjski in svinjski hlevi in štirje travniki, lepe, zložene njive in lepi pašniki, na katerih se lahko redi osem glav živine, lep sadonosnik in gozd v najlepši rasti, preša in shramba za orodje, se prod. Več pove lastnik. 445 3-3

Novozidana hiša s 5 sobami, 3 kuhinjami, kletjo pod celim hramom, lepim vrtom, se po ceni prodaja v Studencih 183 pošta Maribor. 448 3-2

Vinograd blizu Zajčlostra, kateri meri blizu 2 oral, zraven je hiša z 2 sobama in kuhinjo, potem drugo poslopje s tremi kletmi in prešo vse v dobrem stanu, se prod. Več pove M. Jarnovič, trgovec v Dramljah. 449 2-2

Hiša z dobro najemščino in z lepim, velikim vrtom, se po ceni prodaja v Studencih blizu cerkve sv. Jožefa, pošta Maribor. Naslov pove upravništvo. 455 3-2

Hiša, novozidana, vili podobna, 2 kuhinji, 4 sobe, gospodarsko poslopje, velik, rodovitni vrt, se prodaja za 3500 gl. v Novi vasi št. 169 in 172 pri Mariboru. 472 1-1

Hiša s tremi sobami, dve kleti, ena njiva, živinjski in svinjski hlev, je na prodaj v Spod. Radvanju št. 110.

Mala hiša, 2 izbi, kuhinja, klet, 3/4 orala zemlje, se po ceni prodaja na Lembaški cesti št. 167, Studenci pri Mariboru. 465 2-1

Hiša s trgovino v Ljutomeru št. 44 se takoj po zelo ugodnim pogoji prodaja. Vse skupaj meri pol orala ter sta 2 sobi, kuhinja, hlevi in vrt za zelenjavo. Cena je 2800 gl., ter treba zelo malo izplačati, ker je mnogo intabulirano. Naslov pove upravništvo. 466 2-1

Kovaško orodje se prodaja pri Heleni Horvat v Veržeju pri Ljutomeru. 476 2-1

V najem se da.

Gostilna z ledenico, trgovina z mešanim blagom, mlin s tremi tečaji, njiva s travnikom, pašnik, brez konkurence, tik okrajne ceste, oddaljeno od vsake prodajalnice 2 uri, od najbližje gostilne 1 uro, v dobrem stanu, se da na več let v najem. Najemnina nizka. Več se izve pri lastniku Jožefu Cerjak, veleposestnik v Leskovcu št. 17, p. Rajhenburg. 483 3-3

Dobro idoča gostilna z mesarijo vred, tik farne cerkve, se da pod jako ugodnimi pogoji takoj v najem. Kje, pove upravništvo. 440 3-3

Trgovina z mešanim blagom, nahajajoča se sredi vasi s podružno cerkvijo in šolo, se da takoj v najem ali pa prodaja pod ugodnimi pogoji. Več pove upravništvo. 458 3-2

Proste službe.

Trgovski pomočnik, izurjen v manufakturni in špecerijski stroki, želi s 1. julijem službo menjati. Naslov pove upravništvo. 412 5-4

Dimnikarski učenec bi se šel rad učiti. Jože Cetina, Artiče, pošta Brežice.

Služba cerkovnika in orglarja se razpisuje v Seleh pri Slovenjgradcu. Prošnjiki, ki naj bodo sami in če mogoče rokodelci, naj se oglasijo osebno do 1. avgusta t. l. pri podpisnem predstojništvu. — V Seleh pri Slov. gradcu, dne 21. jun. 1904. Jernej Pernat, župnik.

Cevljiarskega učenca sprejme takoj Bogomir Eger, Maribor, stolni trg št. 14. 444 3-3

Služba organista in cerkovnika se odda s 15. avgustom pri Sv. Miklavžu pri Ormožu. Prošnjiki naj bodo Ceciljanci, z dobrimi spričevali, pošteni in lepega vedenja, zmožni voditi tudi večji zbor. — Cerkevno predstojništvo pri Sv. Miklavžu pri Ormožu, dne 25. junija 1904.

Mlinarskega učenca, močnega, sprejme Stefan Lešnik v Framu, postaja Rače. 474 2-1

Razno.

Lipov cvet kupi po 50-60 kr. kilogram A. Vertnik, Maribor, Koroška cesta št. 50. 570 3-1

Dijaki se sprejmejo za prihodnje šolsko leto na hrano in stanovanje. Blizu vseh šol. Naslov pove upravništvo. 471 3-1

V najem se da s 1. oktobrom t. l.

gostilna in mesnica

v „Narodnem domu“ (poprej gostil. „Aufmuth“), tik mestne farne cerkve v Velikovou na Koroškem.

Gostilna je bila pred dvema letoma popolnoma popravljena, je celo moderno urejena z električno razsvetljavo in vodovodom, za prenočevanje tujcev je pet zelo lepih sob s celo novo opremo na razpolaganje. Pri hiši je prostorno dvorišče in dva hleva za spreganje konj. V hiši uraduje hranilnica in posojilnica za Velikovec in okolico s pol milijona letnim prometom in posluje tudi gosposarska zadruga v Sincivasi. Ponudbe naj se blagovoljivo poslati 473 3-1

do 1. avgusta 1904
hranilnici in posojilnici v Velikovou na Koroškem.

Pesmi

iz molitvenika

Venec pobožnih molitev in svetih pesmij

Vil. natis

(za-se vezane)

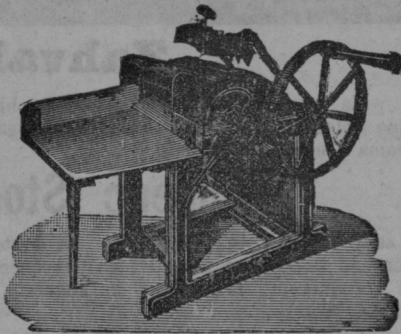
se dobiva v tiskarni sv. Cirila v Mariboru. — Cena: v platno vezano K 1:50, s pošto vred K 1:60.

Ta knjižica se posebno toplo priporoča vsem cenj. gg. pevcem in pevkam.

Najboljše

Mlatilnice

priporoča po najnižjih cenah

trgovina z železnino „MERKUR“

454 2 P. Majdič — Celje

Bogata zaloga raznih poljedelskih strojev, predmetov za stavbe, travverz, železniških šinj, vodovodnih naprav, cevi in sploh vsega v železniško stroko spadajočega blaga.

Izjava.

Jaz, Diemant Jurij, posestnik iz Partina, prekličem, kar sem govoril o g. Hugo Hinterlechnerju, živinozdravniku v St. Lenartu kot neresnično, obžalujem, da sem ga žalil na njegovi časti ter ga prisim odpuščanja. 481 3-2

Zahvalim se mu, da odstopi od tožbe proti meni in bom poravnal vse stroške.

V Partinu, dne 11. jun. 1904.

Jurij Diemant, m. p.

70 gl.

je izgubil Andrej Perko, paznik na moški kaznilnici v Mariboru, dne 26. junija med 9. in 10. uro dopoldne na potu od domobranstva vojašnice do južnega kolodvora. Kdor najde denar, naj ga odda policiji v Mariboru, kjer dobi dobro nagrado.

Zdravo in lepo živino imeti, je bogastvo!

Vse to doseže hranilni prašek za živino!

Ta hranilni živinski prašek priporočajo mnogi živinozdravniki, a rabijo ga mnogi dobri gospodarji za svojo živino. Posebno se priporoča:

Prah za konje.

Ta čisti in pospešuje prebavo, odstranjuje kašelj (keh), koliko, kakor tudi druge nečiste stvari iz nosa, tako da bolan konj kmalu ozdravi, med tem

ko zdravi konji, katerim se daje ta prah, ostanejo čvrsti in čili za tek, a jaki in vstrajni za najtežjo vožnjo. — Prah za krave in govedo stori isto, da se rado redi, lažje prebavlja, postane hitro debela, in da postane močna. Osobito se daje kravam, da dobro dojijo in dajejo mastno in gosto mleko, ki daje mnogo smetane. — Prah za svinje je priporočeno sredstvo proti skoro vsem boleznim svinj; posebno kadar svinje nočejo žreti, pri grizi itd. Svinje postanejo debele in se pridno rede. — Prah za perutnino se primeša h hrani za kokoši, purane, race, gosi itd., da postanejo debele in da pridno nesejo jajca. 446 20-2

Vsak gori navedenih praškov stane: 3 škatlje 2 K, 6 škatelj 4 K, 12 škatelj 7 K 20 v franko. Manj kot 3 škatlje se ne razpošilja. Dobiva se samo

Mestna lekarna v Zagrebu,
Markov trg št. 30, zraven cerkve sv. Marka.

Kdor želi imeti zdravo in lepo živino, naj si nemudoma naroči.

Anton Viher

mizarski mojster v Mariboru

Koroške ulice št. 31 16 12

absolviran obiskovalec strokovne šole v Gradcu

se priporoča slavnemu občinstvu posebno velečastiti duhovščini v izdelovanje vseh mizarskih izdelkov za posopnja, pohištva in uprave za sobe in prodajalne, ter vsakovrstno delo za šole, cerkve, samostane in pisarne v vseh slogih od prostega do najfinejšega izdelka po nizki ceni. Proračuni in načrti zastoj!

Specialist v izdelovanju portal in parketnih tal.

Zahvala.

Pogorela je letos našim oč. šol. sestram viničarija. Zavarovalno društvo „Riunione Adriatica di Sicurtà“ v Trstu mi je izplačalo po svojem glavnem agentu, Jožefu Baumeister v Mariboru, točno skoro celo zavarovano svoto, akoravno po postavi ni bilo ničesar plačati dolžno.

Iskreno ga zahvaljujem ter priporočujem zato vsakomur, ker sem se že drugokrat prepričal o njegovi zanesljivosti.

M. Štrakl,

župnik pri Sv. Petru niže Maribora.

469 1-1

ZAHVALA.

Povodom dolgotrajne boleznin in smrti naše iskreno ljubljene, nam nepozabljive enajstletne hčerke

Apolonije Golob,

prav pridne in vzgledno tiholjubne učerke IV. razreda petrazredne ljudske šole pri Sv. Marku niže Ptuja, izrekamo najtoplejšo zahvalo vsem, ki so nam skazali iskreno sočutje pri tako krasnem sprevedu in spremstvu toliko belo oblečenih učenk. Posebej se še zahvaljujemo preč. gg. duhovnoma, slav. učiteljstvu za vodstvo tolikoštevilnih učencev in za petje, katero so šolarji imeli pri grobu, kakor tudi srčna hvala vsem ljubim sorodnikom in blagim sosedom, ki so spremili z nami rajno hčerko na pokopališče. Prav posebno se še zahvaljujemo njenim sošolarcem za lepe venčke, katere ste položili na tih grob vaše rajne prijateljice. Priporočamo vam jo v blag spomin kakor vsem udeležencem v pobožno molitev.

Vsem prav iskrena zahvala!

Nova vas pri Sv. Marku niže Ptuja, dne 23. junija 1904.

Globoko žalujoča
družina Golobova p. d. Tanajekova.

463 1-1

Pozor! 453 30-2

Koliko in koliko kmetovalcev se je že prepričalo, da so umetna gnobja mnogo bolj koristna in razmeroma tudi mnogo bolj cena nego živalski gnoj! Takisto gotovo je, da se nekatera umetno pripravljena živila za živali v gospodarstvu zelo dosta bolj redilna in razmeroma tudi mnogo bolj ceneja (če niso draga!) nego navadno polagane krme. Takšna, čez vse koristna, umetno pripravljena živila so sledeče navedene priklaje: 1. **Drobec iz zanesljivo celo svežih kosti** z 20% do 30% mesnih in mastnih snovi od uradno potrjenih zdravih goved. Primešava se k navadni krmi in samice vsakovrstne perutnine **potrojijo število v letu leženih jajec**; piščanci, pujski kakor vsakeri mladiči vzrastejo jako naglo in vsa žival, n. pr. svinje se čudohitro odebele. — To sredstvo je bilo v tem letu že večkrat na razstavah odlikovano. — Pripravlja se ta drobec v dveh vrstah: I. vrste zelo droben, II. vrste manj droben in stane v Mariboru na prodajalnem mestu: I. vrste 1 kg 40 vin., 50 kg 16 K; II. vrste 1 kg 38 vin., 50 kg 14 K. Uporabni navod se dodava. — 2. Na Dunaju 1904 odlikovane umetno pripravljene **klaje za sobne ptice**, ki so v ljudsko-gospodarskem oziru tudi velikega pomena: a) *Venera*, nadomešča trdo kuhana jajca, je odgojevalna klaja za gnezdnne mladiče in krepilna priklaja ooraštilim pticam; 60, 30 in 10 vin. b) *Aurora*, se priklaja za časa misenja in stori pticam perje rudeče; 2 K, 1 K in 30 v. c) *Arnühhygén*, je zdravilo za vse bolne in nepoječe ptice; 50, 30 in 10 v. Uporabni navod je vsakemu blagu priložen. — P. n. gospodarji in gospodinjje, ne bojte se malih izdatkov, ko vam zagotovijo visokobrestnega dobička! Štedenje takih izdelkov bi bilo neumno! — Razglede (prospekte) brezplačno. — Priporoča se Vam

Ivan E. Weixl v Mariboru, Zofijni trg št. 3.

Cez 30 let stare, zdrave in poštene osebe morejo si pridobiti dovoljenje za prodavanje koščenega drobca, ki je v gospodarstvu potreben kakor vsakdanji kruh, in drugih umetnih klaj po hišah in zagotovljen jim je dober in trajen zaslužek.

Zahvala.

116 1-1

Za mnogobrojne tolažljive izraze blagega sočutja o priliki dolgotrajne boleznin in ob bridki izgubi našega prisrčno ljubljeneega soproga, oziroma očeta gospoda

Vincenc Stopar - ja

ter za podarjene prekrasne vence na krsto, kakor tudi za mnogobrojno spremstvo k Bogu se preselivšega k večnemu počitku, izrekamo vsem dragim sorodnikom, prijateljem in znancem našo odkritosrčno, najtoplejšo zahvalo.

Slovenjgradec, dne 13. jun. 1904.

Žalujoča rodbina Stopar-jeva.

NAZNANILO.

Cenjenemu p. n. občinstvu uljudno naznanjam, da **sem kupil**

trgovino z železnino g. Jos. Prsteca preje **F. X. Halbärth**
v Mariboru, **Tegetthoffova cesta št. 1.**

Prizadeval si bom tudi zanaprej ohraniti dober glas te trgovine, katerega je imela do zdaj, ter postreči svojim cenjenim odjemalcem s samo izvrstnim blagom ● po najnižji ceni ● ter prosim, da mi vsi ohranijo zaupanje, katero so imeli do mojih prednikov.

Z odličnim spoštovanjem

Vincenc Kühar.

450 2-2